

En stor konstnär och spelman har gått ur tiden. Att Du blivit till åren det visste vi ju. Men inte trodde vi att Du skulle lämna oss så snart. Vi spelmän var så vana vid Dig och Anna, att Du kom och spelade för oss eller att vi kunde hälsa på er och få ny näring och inspiration. Vi som räknar oss som Dina vänner är många, många över hela landet. Vi har mött Dig på spelningar. Diskret har Du tassat in och ofta placerat Dig längst bak. Ingenting i Ditt uppträdande rörde Din storhet förrän Du satte Dig framför oss, log nöjd och stillsam och började med Högtidsmarschen.

Hur var det möjligt att en så enkel människa kunde spela så virtuost. Jo, Du gav svaret själv en gång: Jag har övat mycket. Och det är omvittnat. Men att där fanns mycket mera det röjer alla de helgjutna låtar Du har gjort. Jag undrar sedan hur många kompositioner Du har glömt. De som finns kvar är ju cirka 20 låtar. Man kan ju inte precis beskyl-la Dig för att ha varit egocentrisk. Jag minns så väl hur jag som grönspelman frågade Dig om allt, bandade mycket och spelade dåligt tillsammans med Dig. Hela tiden var Du från hjärtat lika generös och tålig. Jag vet att vi är många som Du har stått ut med på det viset och det har givit oss musikalisk inspiration samtidigt som Ditt sätt varit ett föredöme för oss. Det är i mycket Din förtjänst att det i Uppland finns en stor öppenhet mellan spelmän.

Din fru Anna sade att Ditt liv varit som en saga. Du började som den enklaste bygdespelman för att sedan med goda förebilder, säker stilkänsla och mycket, mycket övning så småningom träda fram som en av landets främsta musiker av alla kategorier. Många kommer att skriva Din historia och räkna upp alla Dina utmärkelser.

Jag har med detta bidrag i stället velat spegla den sida som vi grannar, spelmän och åhörare har upplevt

hos Dig. Hur Du både varit en karaktärsfullt virtuos musikanter och samtidigt en förebild som medmänniska. Vi är tacksamma att ha fått vara samtida med Dig och än mer att ha fått uppleva Dig på nära håll. Din lekamen har lämnat oss, det gör mig sorgsen, men Din anda och Din musik är evigt mitt ibland oss. Det gör mig glad och stark. Hela sommaren är det spelmansstämmor och då är Du med oss.

LEIF ALPSJÖ